

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

XXIII. Prophetia Amos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

ævo minime contigit. Quod autem probare nititur, Isaiæ filios futura prædixisse, ex his ipsius verbis: *Ecce ego, & pueri mei, quos dedit mihi Dominus, in signum & portentum Israël, frustra est, cum inde colligi nequeat, quod vult. Concedamus tamen id de filiis Isaiæ, probet de filiabus: ait enim Joël: Prophetabunt filii vestri, & filia vestra: probet itidem de ancillis & servis, quos Spiritus sancti aura afflatum quoque in Joël prædixit.*

Prophetia Amos, Amos 9, 11, & seq. A. G. 15, 13, & seq. XXIII. Est & Christi ac Ecclesiæ *μεγαλειών*, id quod profatur Amos: *In die illa suscitabo tabernaculum David quod cecidit, & reedificabo aper-turas murorum ejus, & ea quæ corruerunt instaurabo, & reedificabo illud, sicut in diebus antiquis, ut possideant reliquias Idumææ, & omnes nationes, eo quod invocatum sit nomen meum super eos, dicit Dominus faciens hæc.* Ut superiora Joëlis Petrus, sic ista Amosi Jacobus quo pertinent ostendit in Actis; ad Christum nimirum, & gentes sub ejus jugum cogendas. Nec infiantur Judæi, qui in capite ultimo Thalmudici libri Sanhedrin, memoratum hic Tabernaculum David, Messiam esse volunt. Redeunt vero ad ingenium suum Judæi, cum prolaxa *ἑτοιμῆς* hujus pollicitationes, tum ubertatis terræ, & fructuum proventus, tum diuturnitatis imperii & amplificationis ac securitatis, *κατὰ λέξιν* sumi volunt, eoque nomine Hieronymo pœnas dant. Et mento sane; tales enim esse fructus hic ab Amoso promissos intelligere par est, qualis ea fames est, cui sedandæ comparantur hi fructus & promittuntur. Cujusmodi autem fames illa sit, palam fecit Amos ipse, cum dixit: *Ecce dies veniunt, dicit Dominus, & mittam famem in terram; non famem panis, neque sitim aquæ, sed audiendi verbum Domini.* Animadvertendum ergo idem à Grotio est, qui lethali literæ inhaerens *σπαρῆς* hæc & Judaicæ intellexit; & Tabernaculum illud David, cujus instauracionem spondet Propheta, domum Davidis à Zorobabele reparatam esse docuit. Quod quam verum sit, patet ex iis in quibus Prophetiam suam Amosus claudit: *Et non evellam eos ultra de terra sua quam dedi eis, dicit Dominus Deus tuus.* Sedibus enim suis ita depulsa & exterminata est Judaica gens, ut nulla unquam longioribus & infelicio-ribus exiliis damnata esse feratur. Sed nec omnes nationes Judaico imperio subjectæ sunt, vel Zorobabelis temporibus, vel sequenti ætate; imo in alienam Judaica ipsa gens ditionem concessit. At Christus Davide oriundus *τὸν οὐρανὸν διελθὼν ἀνεστῶς*, cum juxta Evangelistæ verba, *ὁ λόγος σαφῆς ἐστὶν, καὶ ἐκλυῶσεν ἐν ἡμῖν*, æternumque à Deo accepit regnum, crebris vaticiniis prædictum, & Davidi promissum. Optime hæc à Theodoro adnotata sunt adversus eam sententiam, quam deinde amplexus est Grotius, & quæ jam ipsius ævo invaluerat, & à Cyrillo quoque propugnata est; sed ita tamen ut hunc esse historię sensum vellet, alium autem veriore ad Christum pertinentem illic inesse censeret.

Prophetia Abdias, Abdias, Abdias, 17, & seq. Joël 1, 31. Isa. 1, 3. Ezech. 1, 27, & 8, 2. Apoc. 1, 14, & 2, 18, & 19, 12. Ebr. 12, 25, 29. Luc. 12, 49. Isa. 31, 9. Abd. 18. Num. 24, 17. Amos 9, 11, 12. XXIV. *Et in monte Sion erit salvatio, inquit Abdias, & erit sanctus: & possidebit domus Jacob eos qui se possederant. Et erit domus Jacob ignis, & domus Joseph flamma, & domus Esau stipula, & succendentur in eis, & devorabunt eos, & non erunt reliquiae domus Esau, quia Dominus locutus est.* Quoniam salutares suas leges Hierosolymis primum & in Sione laturus erat Christus, unde per totum orbem promulgandæ erant; idcirco & hic Abdias, & supra Joël, in Sione salutem per Christum fore propositam prædicunt, & de Sione legem ac Domini verbum exiturum per Christum Isaias prodidit. Ignis quoque symbolo sæpe adumbratur Christus, & ignitus describitur; præcipue vero apud Ezechielem, & in Apocalypsi Iohannis. Mofi in ardente rubo, & inter Sinai montis flammæ locutum fuisse Christum, Justini, Origenis, Hieronymi, aliorumque Ecclesiæ Magistrorum contestata sententia est. Quo pertraxisse videtur eos Paulus in Epistola ad Ebraeos, cum collatis inter se & compositis, hinc ardente ac procelloso Sinai, inde Sione ac Hierosolyma cœlesti; hinc tubæ sono & formidolosa illa ac terribili voce, inde Ecclesia primitivorum ac Testamenti Novi sequestro Jesu, subjungit: *Videte ne recusetis loquentem: si enim illi non effugerunt, recusantes eum qui super terram loquebatur; multo magis nos, qui de cælis loquentem nobis avertimus.* Quasi eundem velit utrobique fuisse locutum. Et demum: *Etenim Deus noster ignis consumens est.* Quocirca hæc aiebat Jesus ipse de se: *Ignem veni mittere in terram: & quid volo nisi ut accendatur?* Abdias vero penitus consonat Isaias, cum ait: *Dixit Dominus, cujus ignis est in Sion, & caminus ejus in Jerusalem.* Quod autem adjicit Abdias: *Et non erunt reliquiae domus Esau;* hoc ipsum de Christo à Balamo prædictum vidimus: *Erunt Idumææ possessio ejus, & erit possessio ejus Seir;* cui prædictioni ex altera hæc Abdias R. Selomoh lucem affert, ut pote significationis ejusdem, & ad Messiam spectantis. Par est illa Amosi proxime à nobis allata, & Messias itidem prænuntia: *Suscitabo tabernaculum David, ut possideant reliquias Idumææ, & omnes nationes, eo quod invocatum sit nomen meum super eos; dicit Dominus faciens*